

31964L0225

56/878

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

4.4.1964

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА
от 25 февруари 1964 година
относно премахването на ограниченията относно свободата на установяване и свободното предоставяне
на услуги по отношение на презастраховането и ретроцесията

(64/225/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ИКОНОМИЧЕСКА ОБЩНОСТ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 54, параграфи 2 и 3 и член 63, параграф 2 от него,

като взе предвид Общата програма за премахване на ограниченията на свободата за установяване ⁽¹⁾, и по-специално дял IV А от нея,

като взе предвид Общата програма за премахване на ограниченията за свободно предоставяне на услуги ⁽²⁾, и по-специално Дял V В от нея,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Асамблеята ⁽³⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽⁴⁾,

като има предвид, че Общите програми предвиждат всички клонове на презастраховането, без разграничение, да бъдат либерализирани до края на 1963 г. както по отношение на правото на установяване, така и по отношение на ретроцесията;

като има предвид, че презастраховането се осъществява не само от специализирани презастрахователни предприятия, но и от така наречените „смесени“ предприятия, които се занимават както с пряко застраховане, така и с презастраховане, които вследствие на това следва да се ползват от предприятиите в изпълнение на настоящата директива мерки по отношение на онази част от дейността им, която се отнася до презастраховането и ретроцесията;

като има предвид, че с цел прилагане на мерките относно правото на установяване и свободното предоставяне на услуги, дружествата трябва да се третират по същия начин както физическите

лица, които са граждани на държавите-членки, като се спазват единствено условията по член 58 и, когато е необходимо, условията за наличие на действителна и продължителна връзка с икономиката на държава-членка; като има предвид, че вследствие на това от никое дружество не може да се изисква да изпълнява каквито и да е допълнителни условия, за да се ползва от такива мерки, и по-специално от никое дружество не може да се изисква да получава специално разрешение, което не се изисква за местно дружество, което желае да осъществява определена икономическа дейност; като има предвид, че въпреки всичко, такова еднакво третиране не следва да пречи на държавите-членки да изискват капиталовите дружества да упражняват дейност в собствените си страни под наименованието, използвано според правото на държавата-членка, по което са били учредени, както и че те следва да посочат записания си капитал върху търговските документи, които използват в приемашата държава-членка,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Страните-членки премахват, по отношение на физическите лица и дружествата, които са в обхвата на дял I на Общите програми за премахване на ограниченията на свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги, посочените в дял III на Общите програми ограничения, които засягат правото на достъп и упражняване на дейностите, посочени в член 2 от настоящата директива.

Член 2

Разпоредбите на настоящата директива се прилагат:

1. за дейности на самостоятелно заети лица в сферата на презастраховането и ретроцесията, които попадат в група ex 630 на Приложение I към Общата програма за премахване на ограниченията на свободата на установяване;

⁽¹⁾ ОВ 2, 15.1.1962 г., стр. 36/62.

⁽²⁾ ОВ 2, 15.1.1962 г., стр. 32/62.

⁽³⁾ ОВ 33, 4.3.1963 г., стр. 482/63.

⁽⁴⁾ ОВ 56, 4.4.1963 г., стр. 882/64.

2. в особените случаи на посочените в член 1 физически лица и дружества, които се занимават както с пряко застраховане и презастраховане, така и с ретроцесия, за онази част от дейността им, която се отнася до презастраховането и ретроцесията.

Член 3

Член 1 се прилага по-специално за ограниченията, произтичащи от следните разпоредби:

а) относно свободата на установяване:

— във Федерална република Германия

- 1) *Versicherungsaufsichtsgesetz* от 6 юни 1931 г., последното изречение на член 106, параграф 2 и член 111, параграф 2, с което на федералния министър по икономическите въпроси са предоставени правомощия по своя преценка да налага на чуждестранни граждани условия за достъп до дейности в сферата на застраховането и да им забранява да упражняват такива дейности на територията на Федералната република;
- 2) *Gewerbeordnung*, параграф 12, и член 292 от закон от 30 януари 1937 г., с който от чуждестранните дружества се изисква да получат предварително разрешение;

— в Кралство Белгия

Arrêté royal No 62 от 16 ноември 1939 г. и *Arrêté ministériel* от 17 декември 1945 г., които изискват да се притежава *carte professionnelle*;

— във Френската република

- 1) *Décret-loi* от 12 ноември 1938 г. и *Décret* от 2 февруари 1939 г., изменени със Закона от 8 октомври 1940 г., който изисква притежаването на *carte d'identité de commerçant*;
- 2) Втори параграф от член 2 от Закона от 15 февруари 1917 г., изменен и допълнен с *Décret-loi* от 30 октомври 1935 г., който изисква да се получи специално разрешение;

— във Великото херцогство Люксембург

Закон от 2 юни 1962 г., членове 19 и 21 (*Mémorial A* No 31 от 19 юни 1962 г.).

б) относно свободното предоставяне на услуги:

— във Френската република

Закон от 15 февруари 1917 г., изменен с *Décret-loi* от 30 октомври 1935 г., а именно:

- 1) Втори параграф от член 1, който оправомощава министъра на финансите да съставя списък на специфични предприятия или на предприятия от специфична държава, с които във Франция не може да се сключва договор за презастраховане или за прехвърляне на какъвто и да е риск по отношение на лице, собственост или задължение;
- 2) Последният параграф от член 1, който забранява приемането на презастраховане или ретроцесия, застраховани от предприятията, посочени в точка б), 1) по-горе;
- 3) Първи параграф от член 2, който изисква името на посоченото в този член лице да се представя за одобрение на Министъра на финансите;

— в Италианската република

Втори параграф от член 73 от консолидирания текст, одобрен с *Decreto* № 449 от 13 февруари 1959 г., който оправомощава Министъра на промишлеността и търговията да забранява прехвърлянето на рискове при презастраховане или ретроцесия на определени чуждестранни предприятия, които нямат законно установено представителство на италианска територия.

Член 4

Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да се съобразят с настоящата директива в срок от шест месеца след нейното нотифициране и незабавно информират Комисията за това.

Член 5

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 25 февруари 1964 година.

За Съвета

Председател

H. FAYAT